

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB2 : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB2 : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-n104.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB2:104

#

En Form, som jeg oftere har seet Exempler paa, under hvilken Misundelsen i den Enkelte vil tiltrodse sig Noget. Naar jeg fE træder ind paa et Sted, hvor der er Flere samlede, saa er det ofte, at een og anden af dem strax væbner sig mod mig ved at lee, han føler sig formodl. som den offentlige Menings Redskab. Men see, naar jeg saa henkaster et Ord til ham, saa bliver det samme Msk. saa uendeligt smidigt og forbindtligt. Det er, i Grunden anseer han mig for noget Stort, maaskee endog meget større end jeg er: men, kan han ikke faae Lov til ligesom at blive Participant i min Storhed, saa vil han lee af mig. Og saasnart han ligesom bliver Participant, saa brouter han af min Storhed.

See, det kommer der af smaae Forhold. Men det er saa yderst interessant at iagttage.

En Dag mødte jeg uden for Porten 3 unge Herrer, der strax saasnart de fik Øie paa mig begyndte at grine og overhovedet begyndte paa den hele Frækhed som er bon ton i Kjøbstaden her. Hvad skeer? Da jeg kom dem saa nær, at jeg med mit Øie kunde faae Ram paa dem, og jeg opdagede, at de alle røg Cigar, henvendte jeg mig til den Ene med Anmodning om at maatte tænde min Cigar. Saa fløi Hattene af dem alle tre, og det var som havde jeg viist dem en Tjeneste ved at tænde min Cigar hos dem. Ergo: de Samme ville med Fornøielse raabe bravo for mig, naar jeg blot gav et venligt end sige et smigrende Ord, nu raabe de perea og trodse.

Hvad Goldschmidt og P.L. Møller practiserer i det Større, det gjør her en hver Enkelt i det Mindre. Vil man ikke hilse Golds., vilde man ikke besøge ham: saa kom man i Bladet. Han vilde tiltrodse sig det lige Forhold. Saadan ogsaa med Læserne af hans Blad. Vil man ikke smigre dem, saa bruge de hans Blad for at forhaane En, vil man smigre dem, saa kommer den virkelige Dom frem.

Og jeg, som altid har været Høfligheden selv, især mod den ringere Classe! Nu det er en Comedie det Hele. Men det er ubetaleligt interessant, at faae sin Mskkundskab saaledes beriget.

#